

Kristi förklarings dag 2023

Tema: Kristus förhålligad

Texter:

[2 Mos 40:34-38](#)

[Upp 1:9-18](#)

[Luk 9:28-36](#)

Klicka på länkarna för att läsa bibeltexterna

Predikan

Var inte rädd.

De orden upprepas gång på gång genom hela Bibeln. I vår svenska översättning Bibel 2000 står det ”Var inte rädd” 50 gånger. Och det finns ungefär 350 ställen till i Bibeln där Gud på olika sätt säger till människor att inte vara rädda, att inte vara oroliga, att inte göra sig bekymmer. Det måste vara viktigt, eftersom det upprepas så många gånger. Var - inte - rädd!

När aposteln Johannes i sin syn fick se Människosonen, då föll han ner som död för hans fötter, står det. Och jag tror att både du och jag skulle ha reagerat ungefär likadant. Ögon som eldslågor, fötter som glödande brons, ansikte som solen i sin fulla kraft. Och så kom det "som ett svärd" ur munnen på gestalten. Jag tror att Johannes hade problem när han skulle beskriva vad han såg. Orden räckte inte till för att ge en rättvis bild av det han upplevde. Han föll ner som död för gestaltens fötter, så mäktigt och skrämmande var det för honom.

Men Människosonen sa till honom att inte vara rädd. Och sen identifierade han sig som den som är den förste och den siste, den som var död, men som lever i evigheters evighet. Och aposteln förstod då att det var hans mästare, Jesus. Antagligen blev han

påmind om vad han en gång upplevde på berget, tillsammans med Simon Petrus och sin bror Jakob, den där dagen som Lukas berättar om i evangelietexten. De såg Jesus i hans härlighet, och de blev mycket rädda. I Matteusevangeliet står det att Jesus sa till dem att inte vara rädda, men det tog inte Lukas med i sin redogörelse.

Men bara för att någon säger ”Var inte rädd” så slutar man nog inte att vara rädd - om det inte är någon man känner väl och har stort förtroende för. Och om det var någon som Johannes kände och litade på så var det Jesus. Jesus, som han hade levt tillsammans med i tre år. Jesus, som hade dött, och lämnat honom och de andra lärjungarna i sorg och förtvivlan. Jesus, som sedan hade visat sig för dem igen, livs levande, och stannat hos dem i över en månad, så att de verkligen skulle förstå att det var han, att han inte var död längre, utan levande. Jesus, som sedan återvände till sin Fader i himlen med löftet att han skulle komma tillbaka en dag.

Att Jesus dog, på riktigt, och sedan fick sitt liv tillbaka igen, på riktigt, det är nog det som är det allra svåraste att förstå i den kristna tron. Och eftersom det är **det** som hela vår tro bygger på, så behöver man fundera på det, och ta ställning till det, både om man **vill** vara en kristen och om man **inte** vill vara en kristen. För om det inte är sant, då är hela kristendomen ett bedrägeri, en lögn som inte går att lita på. Men om det är sant, då är det en sensation. Då **är** Jesus den som hans apostlar, och alla som genom tiderna har bekänt sig till den kristna tron, då är han den som de har sagt att han är – Guds son, helt och hållet människa, helt och hållet Gud.

När lärjungarna vandrade med Jesus på hans väg genom landet, då sa han aldrig själv till dem att han var Gud. Och det hade de nog inte heller kunnat förstå eller ta till sig. För en människa kan inte vara Gud, det förstår ju vem som helst. Men Jesus gav dem tecken på tecken, vinkar och antydningar som utan ord visade vem han var. Han gick på vattnet. Han avbröt en storm. Han

botade sjuka. Han uppväckte döda. Han förvandlade vatten till vin och gjorde så att två bröd och fem fiskar räckte till att mätta flera tusen människor. Men profeter har gjort liknande saker i alla tider, utan att vara Gud. Och Jesus gjorde inte sina under och tecken för att bevisa vem han var, utan för att få människors uppmärksamhet. Därför gick han inte runt och letade efter alla som var sjuka för att bota dem. Han letade inte efter alla som var hungriga för att ge dem mat. Han uppväckte inte alla som var döda. Han gick inte på vattnet vart han än skulle. Han stillade inte alla stormar, och han lät inte alla människor se honom i hans härlighet. Mest av allt berättade han om sin Fader, om Herren Gud, och han berättade på ett sätt som gjorde det lättare för människor att förstå Gud. Gud, som inte dömer och förkastar, men som älskar och förlåter och upprättar.

Jesus valde att dölja sin gudomlighet medan han levde som människa. Han gjorde det för att hans mål, hans syfte, hans hjärtas önskan och längtan, det var att hjälpa oss att förstå vem Gud är. Och på något vis är det just genom att han **inte** visade sig i hela sin gudomlighet som vi **kan** förstå. Just därför att Jesus **inte** visade vem han var medan han levde, för att han **inte** använde sin gudomliga härlighet som maktmedel, utan i stället kom som en av oss, just därför förmådde hans lärjungar leva tillsammans med honom, höra honom tala om Gud, och sedan ta emot honom med öppna armar när han hade uppstått från de döda.

Det är fortfarande Guds djupaste önskan och längtan att vi ska förstå vem han är. Helst av allt vill han att alla människor - alla som lever, alla som har levt och alla som kommer att leva - ska förstå att Gud inte är skrämmande och hotfull, utan kärleksfull och god. Och han vill använda oss till det. Det är vårt uppdrag att vara Guds utsträckta händer, att bära ut budskapet om kärlek och förlåtelse och upprättelse till dem vi möter, att genom våra liv visa vem Gud är och vad Jesus har gjort för oss.

Det är egentligen ett omöjligt uppdrag. Hur ska vi kunna övertyga någon alls om vem Gud är? Vad vi än säger, hur vi än beskriver Gud, så räcker det inte till. Och min bild av Gud är inte densamma som din bild av Gud. Om bara **jag** berättar om

Gud, eller om bara **du** berättar om Gud, blir bilden därför inte hel. Värden behöver både min och din berättelse, både min och din upplevelse, för att få en rättvis bild av Gud. Alla vi som tror på Jesus behöver därför hålla fred med varandra, även om vi inte tror på exakt samma sätt.

Den kristna kyrkans trosbekännelse är en sammanställning av det som är viktigt i den kristna tron. Där säger vi **att** vi tror på Fadern och Sonen och Anden, inte exakt **vad** och **hur** vi tror. Det är därför alla kristna kan använda samma trosbekännelse.

När du och jag gör det vi kan, då gör Gud resten. Innan Jesus återvände till sin Fader, då lovade han att sända Hjälparen, den heliga Ande. Det gjorde han också, och Anden, Guds närvaro i världen och i oss, vill hjälpa oss att hålla sams, att acceptera och älska varandra, och att tillsammans låta världen få veta vem Gud är. Anden är Guds gåva till oss, som vi får utan att det kostar oss någonting alls. Var och en som ber om Guds hjälp får den hjälpen genom Anden. Och det är Anden i oss som talar till oss när vi läser de där orden som upprepas så många gånger i Bibeln: Var inte rädd.

Varje gång jag håller en begravning läser jag den sista delen av dagens episteltext, i Uppenbarelseboken: "Var inte rädd. Jag är den förste och den siste och den som lever. Jag var död, och se, jag lever i evigheters evighet, och jag har nycklarna till döden och dödsriket." Och sedan säger jag att när vi lämnar jordelivet går vi därför in i en död som är besegrad.

Vad det betyder, rent konkret, på vilket sätt vi kommer att uppleva övergången från vårt jordiska liv till det som kommer efter det, det kan vi inte veta. Men det finns åtminstone två saker vi **kan** veta.

För det första: Gud tar inte tillbaka sina gåvor.

Gud skapade världen, och såg att den var god. Världen är fortfarande i grunden god, fastän vi människor är så dåliga på att ta hand om den. Och vi har fått världen som en gåva från Gud. Därför är det min övertygelse att vi kommer att få fortsätta att leva

i den här världen. Kanske inte just när vi har gått genom dödens port, men i slutänden, den dagen då Gud ska göra slut på allt som är ont och destruktivt. Gud tar inte tillbaka sina gåvor. Det vi har fått kommer vi att få behålla, det är min tro.

För det andra: Gud älskar oss, och han har en plan för vår framtid.

När vi möter vår Herre efter döden är han lika kärleksfull som han är nu, som han har varit hela tiden. Ja, det står en hel del om dom och straff i Bibeln, men det måste vi läsa i ljuset av det budskap som går som en röd tråd genom hela Bibeln - att Gud har skapat oss av kärlek, att Guds kärlek inte tar slut, och att Gud vill att alla människor ska förstå vem han är, och vilja leva tillsammans med honom. Gud är inte nyckfull. Vi kan lita på att han är den han är, vad som än händer. Vi kan lita på att han hade en plan när han skapade världen, ja, innan han skapade världen, och att han fortfarande har samma plan. Vi kan lita på att Gud inte har ändrat sig, trots all vår dumhet och alla våra destruktiva handlingar. Vad vi än gör kan vi aldrig överraska eller förvåna Gud. Han blir aldrig besviken på oss, för han visste redan från början att vi skulle ställa till det för oss. Och jag tror att det på något vis hänger ihop med Guds plan. Jag tror att vi, alltså mänskligheten som grupp, måste förstå, av egen erfarenhet, att vi inte klarar oss utan Gud. Och när vi, mänskligheten som grupp, en dag förstår det, och vänder oss till Gud för att få hjälp, då kommer vi att få den hjälpen. För att Gud älskar oss.

Jag tror att det var det här - att Gud inte tar tillbaka det som vi en gång har fått av honom, och att Gud älskar oss, var och en av oss, och har en plan för vår framtid - jag tror att det var det som Jesus ville förmedla till sina lärjungar, ja, till alla människor han mötte medan han vandrade på jorden. Jag tror att det är **det** han vill förmedla till oss, när han gång på gång och på många olika sätt säger till oss: Var - inte - rädsla.